

IK
BLIJF
HIER.

Ambassadeurs

OPROEP AAN
DE TWEDE KAMER

www.defenceforchildren.nl

**DEFENCE for
CHILDREN**

Ambassadeurs 'IK BLIJF HIER'

Tri, Hevien, Margarita, Sabina, Buyna, Mina, Alisa en Akhrat;

kent u hen nog? Allemaal hebben zij moeten strijden voor hun kinderrechten. Voor sommigen is het nog vers, voor anderen een paar jaar geleden. Uiteindelijk kregen deze kinderen na jarenlange onzekerheid een verblijfsvergunning. In deze publicatie omschrijven zij wat het met hen deed om geen verblijfsvergunning te hebben en vertellen zij over het moment dat zij hoorden dat zij in Nederland mochten blijven. Ook hebben zij een krachtige boodschap voor de 'Ik Blijf Hier' groep en bovenal voor de leden van de Tweede Kamer. "Kinderen horen na vijf jaar in Nederland te blijven. Stop hun onzekerheid en erken hun verblijfsrecht."

Samen bundelen deze jongeren, als ambassadeurs voor de 'Ik Blijf Hier' groep, hun krachten om een stem te geven aan kinderen zonder verblijfsvergunning en zich in te zetten voor de erkenning van hun rechten.

Ambassadeur

Naam: Minh Tri

Leeftijd: 13 jaar

Hoe lang ben je in Nederland?

Al mijn hele leven (13 jaar)

Sinds wanneer heb je een vergunning?

Ergens in september 2016

Wat voor vergunning heb je gekregen (discretionair, kinderpardon of asiel of medisch?)

Discretionair

Minh Tri

Nergens anders aan kunnen denken

De periode zonder vergunning was vreselijk. We waren bang dat we weggestuurd zouden worden en konden nergens anders aan denken.

Actie voeren

We hebben aan het begin meteen actie gevoerd voor mij en andere kinderen die weg moesten.

Ik dacht eerst dat ik een normale jongen was

Ik hoorde het nieuws van Marleen, en ook uit het niets. Eerst dacht ik dat ik een normale jongen was maar dat bleek niet zo te zijn.

Eindelijk leven als normale Hollanders

Het gaat heel goed met mij, op school haal ik veel betere cijfers dan eerst. Thuis ook. We leven nu eindelijk als normale Hollanders, maar soms als ik TV kijk dan zie ik dat het met andere kinderen slecht gaat en dat ze weg moeten uit Nederland.

Aan de kinderen die in onzekerheid zitten

Ik vind het heel naar wat er nu met hun is, hun leven in Nederland, ieder moment kunnen zij weg gaan namelijk en dat is gewoon niet normaal.

Andere kinderen willen helpen

Ik wil ambassadeur worden omdat ik andere gezinnen wil helpen net als dat andere mensen mij hebben geholpen toen ik weg moest. We moeten actievoeren en de Kamerleden iets aanraden zodat ze hun gedachtes kunnen veranderen.

Oproep aan de Tweede Kamer

Kunnen jullie a.u.b. terugkijken in de dossiers van de gezinnen, en kijken of er een andere mogelijkheid is zodat ze hier in Nederland kunnen blijven.

Droom voor de toekomst

Ik wil graag een goeie baan hebben en in de tussentijd andere mensen helpen in elk geval.

Ambassadeur

Naam: Hevien

Leeftijd: 18 jaar

Hoe lang ben je in Nederland?

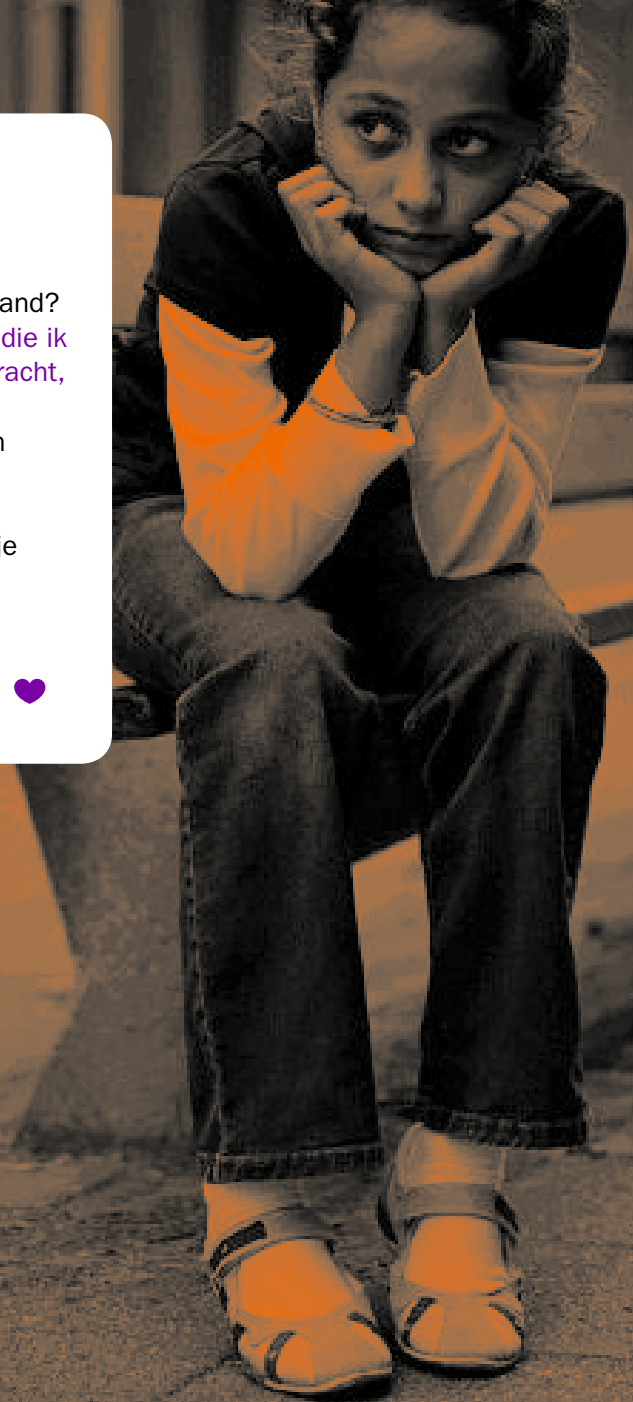
Met uitsluiting van 2 jaar die ik in Duitsland heb doorgebracht, mijn hele leven

Sinds wanneer heb je een vergunning?

Sinds 4 december 2009

Wat voor vergunning heb je gekregen (discretionair, kinderpardon of asiel of medisch?)

Discretionair

Hevien

Doodgewone dingen waren heel bijzonder

De periode zonder vergunning heb ik in mijn eerste elf levensjaren ervaren, dus op vrij jonge leeftijd. Ik heb na het verkrijgen van een verblijfsvergunning lange tijd gedacht dat ik alles aan mij voorbij heb laten gaan, omdat ik simpelweg nog te veel kind was om het allemaal te begrijpen. Altijd als wij met de trein reisden en mijn vader buiten op het perron nog een sigaret rookte, maakte ik me druk om het feit dat mijn vader nog niet in de trein naast ons zat. Wat als de trein zou vertrekken zonder mijn papa? Deze gedachte hield mij meer bezig dan het feit dat wij überhaupt van de ene plaats naar de andere plaats reisden om een slaapplek te vinden voor

die nacht, dat was immers standaard geworden in ons leven. Pas toen wij in Rotterdam gingen wonen en ik naar de basisschool ging met allemaal andere kinderen, besepte ik hoe ongewoon mijn leven is geweest en zelfs nog is op dat moment vanwege de onzekerheid. Ik zag dat mijn klasgenoten met hun familie in een huis woonden zonder andere mensen, dat ze een eigen kamer hadden, dat ze op vakantie gingen, dat ze op sport zaten en dat ze nog in dezelfde buurt wonen als waar ze zijn geboren. Deze eigenlijk doodgewone dingen zag ik terug bij al mijn klasgenoten en vond ik zo bijzonder. Wat er nog meer bij kwam kijken, is dat ik me meer realiseerde dat wat mijn klasgenoten hebben, mij waarschijnlijk nooit tegemoet zal komen in mijn leven omdat we toch zo vaak ergens anders moesten wonen. Na de voorjaarsvakantie wisten veel kinderen al naar welk land zij op vakantie zouden gaan deze zomer, maar wij wisten bij wijze van spreken niet eens of wij nog tot de zomer zouden blijven wonen op dezelfde plaats.

Actie Hevien Hoort Hier

In de week van 21 september tot en met 24 september 2009 hebben Defence for Children, Kamerleden, mijn school en andere organisaties en mensen actie gevoerd om aandacht te vragen voor mijn familie en mij. Heel nadrukkelijk werden onze rechten, met name de kinderrechten, genoemd in de campagne 'Hevien Hoort Hier'. Een week lang is mijn basisschooldirecteur per tuktuk langs alle woonplaatsen waar ik heb gewoond gereisd en hebben we verschillende acties gevoerd om in de

Hevien

media te komen. Als klap op de vuurpijl hebben wij in Den Haag met de hele school gedemonstreerd. Het feit dat er zoveel mensen opkwamen voor onze rechten, was hartverwarmend voor mijn familie en mij. Ondanks het mooie gebaar, voelde het toch wel een beetje raar om aandacht te vragen voor wie ik ben terwijl ik net zoals alle andere kinderen in Nederland hier ben geboren en hier ben opgegroeid.

“Je mag blijven!”

Op vrijdag 4 december 2009 vierden mijn zusje en ik Sinterklaas op school. In de pauze kwam mijn zusje naar mij toe en vertelde ze met tranen in haar ogen dat ze geen surprise had gekregen, omdat die niet was gemaakt door de jongen die haar lootje had getrokken. Zij zelf was weken bezig geweest om een creatief cadeau in elkaar te knutselen, dan is het extra zuur om erachter te komen dat iemand geen enkele moeite heeft gedaan om iets voor jou te maken. Ik troostte mijn zusje en daarna liepen wij elk naar onze leraar om terug naar de klas te gaan. Zij stond bij haar meester en ik bij de mijne, we waren ongeveer 10 meter van elkaar verwijderd. Plotseling zag ik dat haar meester haar de lucht in tilde en dat zowel mijn zusje als haar meester aan het juichen waren. Het was een bijzonder gezicht, vooral als je nagaat dat ze een paar minuten daarvoor verdrietig was geweest. Ik begreep het niet, vooral niet toen ik alle anderen uit de klas van mijn zusje ook zag juichen. Een paar seconden later rende de juf die daarbij stond richting de rij waarin ik stond. Ik schrok toen ik besepte dat ze recht op mij afrende. Eenmaal toen ze voor me stond, bukte ze en pakte zij mij bij mijn schouders beet. Met betraande ogen keek ze me aan en sprak ze de drie woorden “je mag blijven”. Een moment lang bleef ik roerloos staan. Begreep ik het goed? Bedoelt ze dat we een verblijfsvergunning hebben gekregen? Dat we niet naar Syrië moeten? Mag ik in Nederland blijven? Voor ik het wist hilde ook ik, omhelsde de juf mij en werd ik van alle kanten door iedereen belaagd met knuffels. De juffen, meesters, vriendjes en vriendinnetjes, maar vooral mijn zusje en ik huilden en huilden. Tot op die dag heb ik nooit geloofd in het “tranen van geluk verhaal”, maar ik weet zeker dat op dat moment op die plek bij al deze mensen pure

Hevien

vreugde in vloeibare vorm over de wangen stroomden. Dat was zonder twijfel het allerbeste cadeau dat iemand kon krijgen op het Sinterklaasfeest.

Naar een huis met een rood dak

Zes maanden na het verkrijgen van een verblijfsvergunning zijn we voor het laatst verhuisd. We wonen nog steeds in Rotterdam, hier woon ik dus het langst van mijn leven. We wonen in een huis met een hellend dak waar rode dakpannen op zijn gevestigd. Zo'n huis met een rood dak tekende ik altijd als kind. Mijn zusje, broertje en ik gaan alle drie naar het gymnasium. Ik zit in mijn examenjaar en ik mag volgend jaar studeren.

Voor de kinderen die nu in onzekerheid zitten

Ik zou tegen de kinderen willen zeggen; Het is lastig, maar toch helpt het om positief te blijven. Als je nu naar school gaat, blijf dan je best doen en probeer een doel voor jezelf voor ogen te hebben. Wees kind, ga buitenspelen, maak vriendjes en vriendinnetjes, probeer een sportfonds te vinden die je de mogelijkheid geeft om lid te worden van een vereniging en wat je vooral niet moet vergeten, is dat er ontzettend veel mensen zijn die jou steunen.

Eindelijk mag ik echt bestaan

Toen ik werd benaderd door Defence for Children met de vraag of ik ambassadeur wilde worden, hoefde ik niet lang na te denken voor ik ja zei. Zelf heb ik in een situatie gezeten waarin niet naar mijn rechten werd gekeken, die bestonden niet, ik bestond niet. Dankzij Defence for Children en alle andere mensen die voor onze rechten zijn opgekomen, mag ik eindelijk echt bestaan in dit land. Deze mogelijkheid hoort elk kind in Nederland te hebben. Het is amper een mogelijkheid, het is een recht en dit recht hoort iedereen te bezitten. Ik vind het fantastisch dat ik ambassadeur mag worden voor deze groep om me in te zetten voor al deze kinderen.

Hevien

**Oproep aan de Tweede Kamer:
wees eens een keer mens en geen politicus**

Wees eens een keer mens en geen politicus. Dit gaat niet om zomaar een debat voeren, het gaat om het belang van duizenden kinderen die elk hun eigen dromen hebben. Deze dromen mogen niet afgepakt worden door hen geen toekomst te bieden in Nederland.

Droom voor de toekomst

Dat elk mens in Nederland meetelt en een eerlijke kans krijgt om te werken aan zijn of haar toekomst. Het hoort vanzelfsprekend te zijn dat dit recht wordt verleend vooral in een land als Nederland.

Ambassadeur

Naam: Margarita

Leeftijd: 18 jaar

Hoe lang ben je in Nederland?

8 jaar (sinds 2008)

Sinds wanneer heb je een vergunning?

Sinds bijna een jaar (december 2015)

Wat voor vergunning heb je gekregen (discretionair, kinderpardon of asiel of medisch?)

Discretionair

Margarita

Hoop-dodend

Ik heb de periode zonder vergunning als heel erg eng, spannend en onzeker ervaren. Ik had veel wensen en dromen, maar het was op een gegeven moment hoop-dodend omdat je geen mogelijkheden ziet op een toekomst. Ik wilde graag werken, reizen, studeren, maar dat was allemaal niet mogelijk omdat daar een vergunning voor vereist is.

Bijna burn-out

Ik heb actie gevoerd. Ik had geen keus. Het was heel vermoeiend en ik had soms het gevoel alsof ik bijna tegen de burn-out zat omdat het zo veel van je vraagt. Maar als dat de enige manier is (helaas), die overblijft, heb je geen keus.

Ik stortte in

Ik was op een zomerconferentie New Wine, en kreeg toen een mailtje van mijn advocaat dat wij een vergunning kregen. Ik stortte in en kon niet stoppen met huilen omdat er flashbacks in mijn hoofd kwamen van momenten met voor mij dierbare mensen in Nederland, alles wat ik had bereikt in die jaren en alles wat ik nog hoopte waar te maken. Mijn moeder en onze toekomst kwamen in mij op en ik hoopte op een wonder.

Voor het eerst sinds acht jaar een eigen plekje

Een half jaar nadat we verblijfsvergunning ontvingen, kregen wij een woning toegewezen in een voor ons vertrouwde omgeving. Toen gingen we aan de slag met opknappen en op een gegeven moment hadden we voor het eerst sinds 8 jaar ons éigen plekje. Ik had daarna echt tijd nodig om even tot rust te komen. De zomermaanden van 2016 deden mij goed. Ik heb echt even lekker kunnen uitrusten zonder zorgen. Ik had mijn propedeuse van Hbo-Rechten gehaald, ondanks een hectisch jaar, en zag het echt als een wonder. Nu werk ik ook als klantenservice medewerker bij een energiebedrijf.

Margarita

Je bent waardevol

Aan de kinderen die nu in onzekerheid zitten, wil ik zeggen: laat je niet ontmoedigen. Hoe donker het ook lijkt, houd hoop! Blijf jezelf ontwikkelen en er het beste van maken. Als je het gevoel hebt dat niemand je ziet en niemand voor je op komt, weet dat wij/Defence for Children zich voor je inzetten. Je bent waardevol en er wordt aan je gedacht. Ik wil ambassadeur worden voor de Ik Blijf Hier groep omdat ik het niet eerlijk vind dat zó veel kinderen niet worden gezien omdat ze niet zo'n groot netwerk hebben. En ik heb zelf meegemaakt wat de kinderen mee maken.

Oproep aan de Tweede Kamer

Deze kinderen zijn de toekomst van ons land. Mijn land. Uw land. Hun land. Geef ze alstublieft een toekomst.

Ambassadeur

Naam: Sabina

Leeftijd: 29 jaar

Hoe lang ben je in Nederland?

16 jaar

Sinds wanneer heb je een vergunning?

Maart 2013

Wat voor vergunning heb je gekregen (discretionair, kinderpardon of asiel of medisch?)

Een kinderpardonvergunning

Sabina

Onzekerheid is het sleutelwoord

Onzekerheid is het sleutelwoord voor de meeste mensen die lang moeten wachten op een verblijfsvergunning. Je weet niet wat de volgende dag je zal brengen. Dat weet je nu ook niet, maar toch kun je dromen en toekomstplannen maken. Als je in alle onzekerheid zit en je niet weet of je in Nederland mag blijven, leef je als het ware met de dag. Je kunt je nergens op focussen en nergens op hopen, want elke 5 minuten kan de Vreemdelingepolitie aan de deur komen of je krijgt een brief van de IND dat je binnen 28 dagen Nederland moet verlaten.

De IND ziet geen gezichten, je bent een dossiernummer

We hebben meerdere malen brieven moeten schrijven naar de medewerkers van het COA, de IND, Kinderombudsman en zelfs naar de ministers. Ik heb meegedaan aan het programma 'Weg van Nederland'. Ook heb ik samen met Defence for Children meerdere acties gevoerd voor kinderen die langdurig in Nederland zijn. Het is lastig om voor je rechten te vechten, vooral omdat de IND geen gezichten ziet, je bent alleen maar een dossiernummer.

Eerst zwart op wit zien, dan geloven

We kregen een telefoontje van onze advocate en ze vertelde dat we onder de regeling van het Kinderpardon vielen en dat we onder alle gestelde criteria vielen en dat de IND een verblijfsvergunning had toegekend. Ik kon eerst niet geloven dat ze dat zei, ik weet nog wel dat ik tegen haar zei, eerst zwart op wit zien en dan geloven. Onze advocate moest er wel om lachen.

Grote plannen voor de toekomst

Momenteel ben ik bezig met mijn Master Geschiedenis aan de Rijksuniversiteit van Groningen. Ik werk als persoonlijke begeleidster en ik ben freelance vertaalster Russisch-Nederlands-Engels. Het gaat wel goed allemaal en ik heb grote plannen voor de toekomst.

Sabina

Geef de moed niet op

Mijn boodschap aan alle kinderen die nog steeds in alle onzekerheid zitten: Geef de moed niet op! Ik weet dat het moeilijk is, ik weet dat het voelt alsof de grond onder je voeten vandaan wordt gehaald, en dat je soms denkt 'waarom overkomt me dit?' maar na alle regen komt zonneschijn. Blijf vooral geloven en ga naar school, studeer, probeer er dan al iets van te maken.

Toevoeging voor de toekomst

Ik wil ambassadrice van de groep 'Ik Blijf Hier' worden, omdat ik weet wat deze kinderen meemaken en ik wil ervoor zorgen dat er een definitieve regeling komt voor kinderen die hier niet alleen ingeburgerd zijn, maar echt ingeworteld zijn. Ze zijn een deel van de Nederlandse samenleving, ze zijn een toevoeging voor de toekomst van dit land en samen kunnen we ervoor zorgen dat ze een gezicht krijgen in plaats van een dossiernummer.

Oproep aan de Tweede Kamer

Mijn oproep aan de Tweede Kamer leden is: ik begrijp dat jullie je aan de gestelde regels moeten houden en dat de wetgeving niet in een paar uur kan worden aangepast en/of veranderd, maar ik weet dat jullie gebruik kunnen maken van jullie bevoegdheden om uitzonderingen toe te laten. Ik verzoek jullie vriendelijk om al deze kinderen, die hun leven op de Nederlandse bodem hebben opgebouwd, een kans te geven om zichzelf te laten zien zodat ze iets terug kunnen geven aan de Nederlandse samenleving. Deze diversiteit hebben we hard nodig en dat weten jullie ook. Het is niet hun schuld dat de procedures jarenlang duren. Het gaat om de kinderen; de toekomst van het land; onze toekomst!

Toekomstdroom

Ik droom van een vredige wereld waarin alle nationaliteiten, religies en culturen met elkaar op een normale en geciviliseerde manier om kunnen gaan. Het is ver gezocht, ik weet het, maar we kunnen beginnen met ons zelf, want een betere wereld begint bij jezelf!

Ambassadeur

Naam: Alisa

Leeftijd: 25 jaar

Hoe lang ben je in Nederland?
16 jaar

Sinds wanneer heb je een
vergunning? 12 juli 2014

Wat voor vergunning heb je
gekregen (discretionair,
kinderpardon of asiel of
medisch?)

Ik heb een discretionaire
verblijfsvergunning gekregen

Alisa

Ik bestond niet volgens het systeem

Vaak als ik terug moet denken aan mij leven zonder vergunning word ik emotioneel. Ik bestond niet volgens het systeem. Mijn leven bestond 13 jaar uit onzekerheid, angst, infrequent onderwijs, verhuizen, noodgedwongen weggetrokken van mijn familie en buitengesloten. Ik schaamde me ontzettend voor mijn situatie. Ik was altijd bang. Ik leefde met mijn familie in angst. Mijn jeugd was zwaar.

Ik ging er altijd 100% voor

Ik heb meegedaan aan verschillende acties en ook heb ik de burgermeester om hulp gevraagd. Ik ging er altijd 100% voor! Het gaf me kracht en hoop. Zonder de hulp van mijn familie/vrienden en organisaties had ik het niet gekund.

Je wordt eindelijk wél gezien als mens

Ik was thuis (ik verbleef bij de ouders van mijn vriend) in Groningen. Ik was mijn vriend aan het helpen met inpakken want hij zou die dag naar Afrika toe gaan. Mijn oudste zus belde mij met de mededeling dat ik een status had gekregen. Ik geloofde haar niet want ze had dat vaker gezegd. Ik heb direct mijn advocaat gebeld en die bevestigde het. Het voelde onwerkelijk! Het was als of ik aan het dromen was, ik wist niet of ik moest huilen of lachen. Ik moest wel heel hard schreeuwen. Als je jaren voor je rechten hebt gevochten en je wordt eindelijk wel gezien als mens! Ik voelde me zwak en sterk op dat moment. Ik zal het nooit meer vergeten.

Opleiding tot artiest

Het gaat goed met me. Ik zit nu in mij laatste jaar van mij opleiding (artiest) aan de Kunst, Media en Theaterschool. Ik heb stage gelopen bij de toneelacademie in Amsterdam en Dox. Ik heb in hetzelfde jaar in een film gespeeld genaamd AARIVED. Gaat over mensenhandel en vluchtelingen. Ik woon in Leiden op mezelf. Mijn ouders wonen in Wassenaar vlakbij mij. Dat vind ik ontzettend fijn. Ik hoop aangenomen te worden op de toneelacademie zodat ik een goed geschoolde actrice kan worden.

Alisa

Houd je vast aan je idealen

Aan de kinderen die in onzekerheid zitten, wil ik ten eerste zeggen; Ten eerste; ik heb precies in dezelfde situatie gezeten ik weet hoe het voelt. Leven in een asielzoekerscentrum is niet makkelijk, maar je leert wel heel veel. Je mensenkennis wordt heel breed en dat kun je later heel goed inzetten, welk beroep je ook zal hebben.

Ten tweede; houd je vast aan je idealen. Ook al kun je niet naar school omdat je 18 jaar bent of om welke reden dan ook. Meld je alsnog aan, er zijn genoeg scholen die bereid zijn om mee te werken.

Verveel je, je? Ga hardlopen, het helpt je om je hoofd even leeg te maken. Ben je liever lui? Zet muziek aan waar je vrolijk van wordt, ga naar de bibliotheek en leid jezelf op. Ga naar het COA en leg je idee neer, misschien kun je wel de ouderen in het azc Nederlandse taal cursus geven. Zo houd je jezelf bezig. En draag je een steentje bij. Of voeg mij toe op Facebook en dan gaan we samen een keertje wat leuks doen. Daarnaast wil ik zeggen dat jullie ontzettend sterk zijn. Jullie maken veel mee en dat maakt jullie flink in de war! Maar er komt echt een keer een eind aan!

Ik heb 13 jaar lang moeten wachten en de laatste twee jaar mocht ik niet eens meer bij mijn familie verblijven. We waren als het ware uit elkaar gerukt. Maar ik ging alsnog naar school en bleef mijzelf ontwikkelen ook al was dat bijna onmogelijk. Geef niet op. Ook jouw dromen zullen werkelijkheid worden, je moet er alleen in geloven.

Opkomen voor kinderrechten

Ik ben bereid om heel hard te werken en ik zal niet opgeven, wat er ook op mijn pad zal komen. Ik wil graag opkomen voor de rechten van kinderen. Zij verdienen zelfs meer aandacht omdat ze vaak getraumatiseerd zijn. Ook moet er aandacht worden besteed aan ouders die vaak door psychische klachten niet meer in staat zijn om hun kinderen goed op te voeden.

Alisa

Oproep aan de Tweede Kamer

Beste Kamerleden,

Willen jullie alsjeblieft de kinderen die nu in onzekerheid zitten de kans bieden om zich ook te ontwikkelen door hun een verblijfvergunning te geven. Geef hun ouders rust want hun ziel gaat langzaam dood van binnen.

De kinderen leven een groot deel van hun jeugd in onzekerheid en dat heeft catastrofale gevolgen. Hoe ik dat weet? Ik heb het zelf mee gemaakt.

Toekomstdroom

Mijn droom is om de beste actrice te worden. Om veel theater te maken zodat ik mijn visie met de rest van de wereld kan delen. Mijn publiek wijsheid en steun mee kan geven door middel van kunst. Mijn droom is om taboes te verbreken. En ik hoop dat er op een dag geen armoede meer zal zijn en dat elk mens op aarde gelijkwaardige rechten krijgt. Ik geloof dat elk beetje helpt. En ik hoop dat dieren en de aarde met meer liefde en zorg worden behandeld.

Ambassadeur

Naam: Buyna

Leeftijd: 22 jaar

Hoe lang ben je in Nederland?

Sinds 2001 – 15 jaar

Sinds wanneer heb je een vergunning?

april 2015

Wat voor vergunning heb je gekregen (discretionair, kinderpardon of asiel of medisch?)

Discretionair

Buyna

Altijd je fietslichtjes aan in de avond

Toen ik wat jonger was had ik weinig last van de onzekerheid totdat ik moest gaan studeren en aan het einde van de middelbare school periode. Er waren schoolreisjes naar het buitenland, maar ik kon niet mee. Ik wou ook graag een bijbaantje hebben, ervaring opdoen en geld verdienen, maar dat mocht ook niet omdat ik geen ID had en dus geen status. Dus dat was zeker lastig, maar ik probeerde er maar het beste van te maken en andere alternatieven te zoeken die wel mogelijk waren. Je moest wel vaak op je hoede blijven, omdat je jezelf niet kon identificeren. Bijvoorbeeld altijd je fietslichtjes aan in de avond, niet ernstig ziek worden omdat we geen zorgverzekering

hadden. Het lastige was om telkens weer te moeten uitleggen waarom ik geen ID had en hoe we het wel konden oplossen zonder ID. Ik heb er dus in die zin zeker wat van geleerd en het heeft mij veranderd in de manier van denken en doen. Ik probeerde wel altijd een ‘normaal’ leven te leiden ondanks alles.

Niet meer zo bang om mijn stem te laten horen

Ik heb interviews moeten afgeven aan kranten via de telefoon. Dankzij Defence for Children kon ik mezelf en de andere kinderen vertegenwoordigen die niet onder het kinderpardon vielen bij Pauw en Witteman. Ik vond het erg spannend en wou eigenlijk niet op tv, maar ik ben erg blij dat ik dat heb gedaan. Ik ben door het actie voeren veel meer zelfverzekerder geworden en ik ben niet meer zo bang om mijn stem te laten horen en te vechten voor kinderrechten. Toen ik eenmaal mijn verhaal ging vertellen drong het tot me door wat voor een groot probleem en barrière het was voor mij en mijn familie en ook voor zoveel andere kinderen. Ik ben hierdoor ook veel volwassener geworden en ik hielp andere kinderen om voor zichzelf op te komen.

Een roze pasje in plaats van een blauwe

Het was heel apart hoe we onze vergunning hadden gekregen. Destijds hadden we een tijdelijke W2-document die we mochten aanvragen, omdat we een positief antwoord hadden van een rechtbank. Deze moest na paar maanden weer verlengd worden. Dus we gingen ons nieuwe

Buyna

W2-document ophalen bij de IND in Zwolle. Uiteindelijk kregen we een roze pasje met Verblijfstitel er op i.p.v. een blauwe W2-document. Bij de balie zagen we het niet zo goed en we bekeken het pasje pas toen we rustig in de auto zaten van mijn vriend. We belden onze advocaat om te bevestigen, maar hij wist er ook niets van maar zei wel dat het dan moet kloppen. We belden naar onze vrienden die ook hetzelfde pasje hadden om te vergelijken en het klopte ook. Dus we waren echt super blij, maar aan de andere kant was het zo onverwachts en onwerkelijk. Ook omdat onze advocaat het niet wist, kon ik niet echt rusten totdat hij het zou bevestigen bij de IND. Intussen gingen wij onze

vrienden inlichten en kregen we veel telefoontjes en berichten. In de avond kwamen ook al vrienden bij ons langs om te vieren. Het was erg onwerkelijk en ik keek naar het pasje en kon het echt weken niet geloven.

Studeren en reizen

Het gaat nu heel goed met mij. Ik voel me veel vrijer nu we zekerheid hebben om in Nederland te blijven. Het gaat ook goed met mijn moeder en broertje. We kunnen nu veel meer dingen bereiken en steun krijgen van de staat. Mijn moeder en ik studeren allebei met hulp van het UAF en ik van DUO en UAF. Ik hoopte zo erg dat ik mijn vergunning zou krijgen voordat ik naar het buitenland moest voor mijn studie, want zonder vergunning mocht je het land niet uit. Dat gebeurde ook en ik ben dus naar Zuid-Korea afgereisd om een half jaartje te studeren. Het was altijd een droom van mij om daarheen te gaan en dat heb ik kunnen verwezenlijken. Het was geweldig en ik wil nog altijd terug. Ondertussen heb ik ook een zomerschool in Tanzania gedaan en heb ik paar stedentripjes gedaan met mijn vriendinnen. Mijn moeder kan ook rustig doorstuderen en reizen. Ze wil graag iets bereiken en in de toekomst iets betekenen voor de maatschappij. Mijn broertje is nog klein, maar het is fijn dat we in een stabiele plaats en huis wonen zodat hij met zijn vriendjes kan spelen.

Buyna

Voel je niet minderwaardig

Ik wil tegen de kinderen die nog in onzekerheid zitten, zeggen dat ze altijd optimistisch moeten zijn en deze periode moeten volhouden, ondanks alles. Ik bleef altijd positief en liet mij niet afleiden door al die problemen. Het belangrijkste is ook dat je een doel in het leven hebt. Wat wil je in je leven en wat wil je betekenen voor de medemens. Ik zeg altijd je moet niet stil blijven zitten, want die verloren tijd krijg je nooit meer terug. Wees productief en ontwikkel jezelf. Je moet je nooit minderwaardig voelen, want iedereen is uniek op zijn eigen manier en heeft talenten op verschillende velden. Ga niet domme dingen roepen en denk na voordat je iets zegt.

Wees lief en aardig voor elkaar en help mensen in nood zo nodig. Ik wil graag iets betekenen voor de kinderen en samen met hen actievoeren om niet meer in die onzekerheid te leven. Ik wil voor hen een luisterend oor zijn, want veel kinderen worden niet gehoord. Ik hoop veel te bereiken voor de kinderen in onzekerheid en hun stem te laten horen.

Oproep aan de Tweede Kamer

Ik vind dat de Tweede Kamer de regels moeten volgen die zij zelf hebben gemaakt. Er schuilt altijd een addertje onder het gras vind ik. De Tweede Kamer 'belooft' iets, maar houdt zich niet aan de woorden. Ze maken er een erg ingewikkeld spelletje van. Er zijn zoveel ouders en kinderen die hoop hebben en er in geloven, maar toch worden ze keihard afgewezen, soms echt door hele domme redenen, spreek ik uit ervaring. Nederland is een land dat veel mogelijkheden biedt om te studeren en te werken. De kinderen van nu zijn de toekomst. Als de Tweede Kamer deze kinderen een kans geeft tot verblijf en goed onderwijs, kunnen ze later iets terug doen voor de maatschappij en het land ondersteunen. Het zijn kinderen met verborgen talenten die opgegroeid zijn met een andere cultuur en visie. Dat kan later zeker een pluspunt zijn als ze gaan werken in Nederlandse bedrijven of zelfs de regering.

Buyna

Toekomstdroom

Wat is mijn toekomstdroom? World peace hihi. Dat meen ik echt. Het liefst wil ik dat elk kind en iedere volwassene gelukkig is op zijn/haar manier. Soms met een beetje hulp van mensen die meer macht en stem hebben in de samenleving. Voor de rest hoop ik dat alle kinderen die in een onzekere situatie wonen in Nederland een verblijfsvergunning krijgen en een normaal leven kunnen leiden. Ik hoop dat ze hun doel en droom kunnen bereiken hier in Nederland, zoals ik dat nu aan het doen ben. Voor mezelf droom ik natuurlijk dat ik goed mijn studie afrond en mijn familie gelukkig is. Daarnaast droom ik ook om goede doelen te steunen die voornamelijk jonge kinderen en jongvolwassen steunen voor een betere leven en toekomst.

Ambassadeur

Naam: **Mina**

Leeftijd: **18 jaar**

Hoe lang ben je in Nederland?

18 jaar

Sinds wanneer heb je een vergunning? **Sinds 2015**

Wat voor vergunning heb je gekregen (discretionair, kinderpardon of asiel of medisch?)

Discretionair

Mina

Bang voor alles

De periode zonder verblijfsvergunning heb ik als zwaar ervaren. Ik had het moeilijk om me te richten op school. Ik was ook bang voor alles, ik was bang om te worden weggestuurd, ik was bang dat er werd gevraagd om een identiteit, ik was bang om in aanraking te komen met de politie. Ik was dus heel erg op mijn hoede om niets verkeerd te doen.

Zielig dat kinderen actie moeten voeren voor hun rechten

Ik heb actie moeten voeren voor mijn rechten. Ik vond het jammer dat, dat moest. Ik vond het zielig dat kinderen actie moeten voeren voor hun rechten! Ik vind dat kinderen buiten moeten spelen, op reis moeten kunnen gaan met school zonder dat ze worden gevraagd om een identiteitsbewijs. Het ergste is dat kinderen die in een situatie zitten dat ze geen verblijfsvergunning hebben in angst leven en niet een kind kunnen zijn als alle andere kinderen.

Springen en schreeuwen van blijdschap

De dag dat ik een vergunning kreeg, herinner ik me als de dag van gisteren. Ik sliep, het was vakantie en ik werd steeds anoniem gebeld, dus ik dacht dat het een klasgenoot was die mij een beetje plaagde en dus nam ik niet op. Er werd drie keer gebeld en bij de derde keer nam ik op. Ik hoorde mijn advocaat en hij begon met: "Goeiemorgen Mina", dus ik gaf antwoord en hij zei: "Ik heb goed nieuws voor jou". Dus ik ging rechtop zitten in bed "Wat is het goede nieuws dan?!" zei ik. Hij zei dat we een vergunning kregen dus ik begon te springen en te schreeuwen van blijdschap. Toen rende ik naar beneden, schreeuwend: "We hebben een vergunning!!!". Mijn ouders wisten niet wat ze hoorden en begonnen te huilen en te springen. Ik voelde een grote steen van mijn schouders afvallen. Het was een opluchting, voor mij, mijn ouders, familie, kennissen en vrienden.

Mina

Diploma gehaald

Het gaat heel goed met mij, ik heb vorig jaar mijn diploma gehaald op het VMBO en nu doe ik de opleiding Redactie medewerker in Rotterdam. Met mijn familie gaat het goed. Er is veel veranderd voor hen.

Laat niemand je rechten afpakken

Tegen de kinderen die nu in onzekerheid zitten, wil ik zeggen: Elke donkere tunnel heeft een einde, houd hoop, laat niemand je rechten afpakken omdat je geen verblijfsvergunning hebt. Ik heb geen één seconde lang geen hoop gehouden. Wij hebben hoop nodig om door moeilijke tijden te komen. Er komt voor iedereen een oplossing en die oplossing daar gaan we met zijn allen voor zorgen. Ik wil samen met Defence for Children er voor zorgen dat elk kind zijn rechten krijgt.

Oproep aan de Tweede Kamer

Doe wat met de problemen die jullie horen, want kinderen zijn kinderen en willen gewoon leven met hun familie. De problemen die zij nu hebben, zijn niet goed. Elk kind heeft zijn rechten en die worden hier geschonden! Nederland heeft getekend onder dat verdrag voor de rechten van het kind, maar dat wordt geschonden! Nederland is een land voor iedereen en iedereen zou het recht moeten hebben om hier te blijven! Vooral kinderen, kinderen zijn zwak en alles wat ze horen slaan ze op en hoe vaker ze worden afgewezen hoe slechter de gevolgen voor hen.

Toekomstdroom

Ik zou graag journalist willen worden, dat is sinds jongs af aan mijn droombaan.

Ambassadeur

Naam: Akhrat

Leeftijd: 17 jaar

Hoe lang ben je in Nederland?

11 jaar lang

Sinds wanneer heb je een vergunning? Sinds 10 februari 2014

Wat voor vergunning heb je gekregen (discretionair, kinderpardon of asiel of medisch?)

Discretionair

Akhrat

Stress

De periode zonder vergunning heb ik als heel moeizaam en stressvol ervaren.

Iets nuttigs doen

Ik heb heel erg veel actie moeten voeren. Ik vond dat best wel leuk want je deed iets nuttigs. Beter dan je thuis zitten te vervelen en wachten op het besluit van de rechter en de IND.

Zware last van schouders

Ik hoorde het als eerst dat we een vergunning kregen want ik werd gebeld door mijn advocaat. Ik geloofde het niet maar ik was zoo ontzettend blij. Er viel een hele zware last van mijn schouders. Na het telefoontje van de advocaat ben ik naar mijn moeder en vader gegaan om het nieuws te vertellen.

Alles loopt nu zijn gangetje

Het gaat nu goed met mij. Alles loopt zijn gangetje. Ik weet waarom ik op school en dat ik alles kan afmaken als ik dat wil. Ik heb meer zekerheid en kan denken over de toekomst.

Geef niet op

Aan de kinderen die nog in onzekerheid zitten, wil ik zeggen; Je mag niet opgeven. Je moet voor je rechten vechten want wat moet je anders doen op het AZC?

Met mijn stem namens andere jongeren spreken

Ik ben erg geholpen door Defence for Children met het krijgen van mijn verblijfsvergunning. Ik hoop dat ik met mijn stem namens alle andere jongeren mag spreken die geen verblijfsvergunning hebben. Ik ben bereid om met hen te vechten voor een verblijfsvergunning. Want ik vind dat zij ook recht hebben op een verblijfsvergunning.

Oproep aan de Tweede Kamer

Ik hoop dat de Tweede Kamerleden een eerlijke en rechtvaardige wet maken voor gewortelde kinderen.

Toekomstdroom

Ik hoop dat de toekomst voor iedereen iets moois brengt, wat het ook mag zijn.

Akhrat

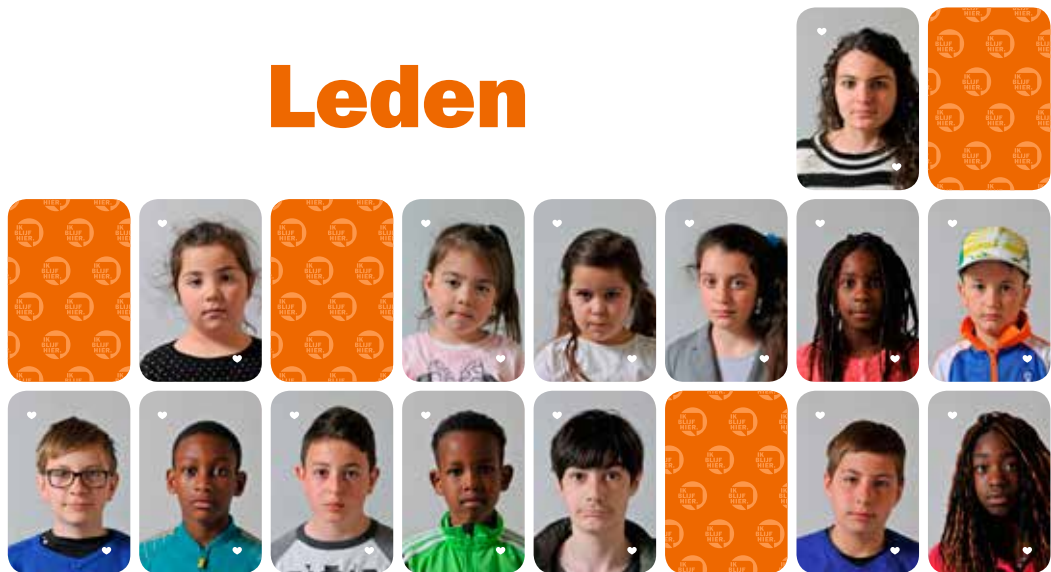

Leden

OPROEP AAN
DE TWEDE KAMER

www.defenceforchildren.nl

**DEFENCE for
CHILDREN**

Leden van de groep ‘ IK BLIJF HIER’

Iedere dag leven **Lili, Daniël, Tuvshin, Ruzanna, Anna, Jawid, Noor en honderden andere kinderen** in angst. Angst dat ze worden opgepakt door soms wel meer dan tien politieagenten om uitgezet te worden naar een land waar zij zich niet meer thuis voelen.

De kinderen wonen al meer dan vijf jaar in Nederland, hebben hier vriendjes, zitten op zwembad, en op school en horen hier. Het is wetenschappelijk bewezen dat kinderen na vijf jaar verblijf in Nederland niet meer zonder schade aan hun ontwikkeling uitgezet kunnen worden. Toch gebeurt dit. Naar landen als Afghanistan, Armenië, Congo, Nigeria en Rusland. **De afgelopen twee jaar is maar aan zeven kinderen een kinderpardonvergunning verstrekt ondanks dat meer dan 1.000 mensen een aanvraag hebben gedaan.** De kinderen laten in deze publicatie van zich horen samen met de ambassadeurs van de ‘Ik Blijf Hier’ groep. Het is de hoogste tijd dat het recht op verblijf na vijf jaar wordt erkend. Iedere dag worden nu kinderrechten geschonden. De kinderen geven een high 5!

5 jaar = blijven!

“Ik sta elke dag op school tussen de kinderen. Ik lijk een normaal kind, zoals alle andere kinderen. Maar niemand weet hoe ik me voel. Hoe ik me echt voel, achter de glimlach. Als ze het zouden weten, zouden ze wel anders naar me kijken. Maar dat wil ik niet. Ik wil een normaal kind zijn, die in een normaal huis woont en normale zorgen heeft.”

(meisje, 13 jaar)

“Ze zeggen dat mijn ouders niet hebben meegewerkt. Maar wat is meewerken eigenlijk? En het kinderpardon heeft toch te maken met kinderen en niet met ouders?”

(meisje, 14 jaar)

“Ik woon al acht jaar in Nederland. Mijn hobby's zijn voetballen, gamen, buitenspelen. Ik zit in groep 7. Mijn droom is profvoetballer worden. Ik wil in Nederland blijven want hier voel ik me thuis.”

(jongen, 11 jaar)

“Ik ben geboren in Groningen. Mijn hobby's zijn voetballen, video's maken en bewerken. Ik wil heel graag in Nederland blijven omdat ik hier ben opgegroeid en ik heb hier al mijn vrienden.”

(jongen, 13 jaar)

“Ik woon al 7 jaar in Nederland, maar wel in grote angst. Ik zit nu op school met goede vriendinnen waar ik het erg naar mijn zin heb. Maar alles kan mij op elk moment worden afgepakt. Ik leef onder grote spanning. Ik kan me niet altijd concentreren op school en op mijn toekomst. Ik kan geen plannen maken omdat ik niet zeker ben waar ik morgen zal zijn. Ik kan niet dromen, omdat dat te pijnlijk is.”

(meisje, 13 jaar)

“Ik ben 7 jaar en zit in groep 4. Mijn hobby is voetbal. Ik wil niet naar mijn land.”

(jongen, 7 jaar)

“Thuis spreek ik Nederlands omdat ik geen andere taal kan spreken. Ik wil hier blijven omdat het gevaarlijk is en ik heb in Nederland heel veel vrienden en ik vind het heel leuk om buiten te spelen en te zingen en te dansen met vrienden of vriendinnen.”

(meisje, 10 jaar)

Op 23 april 2016 kwamen meer dan honderd gewortelde kinderen bijeen in het Kinderrechtenhuis om te praten over hun toekomst. David, 11 jaar: "Ik denk dat heel veel kinderen nu blij zijn dat er zoveel aandacht aan hen wordt besteed. Daniël, 10 jaar: "We hopen dat dit helpt. Dat hopen we heel graag."

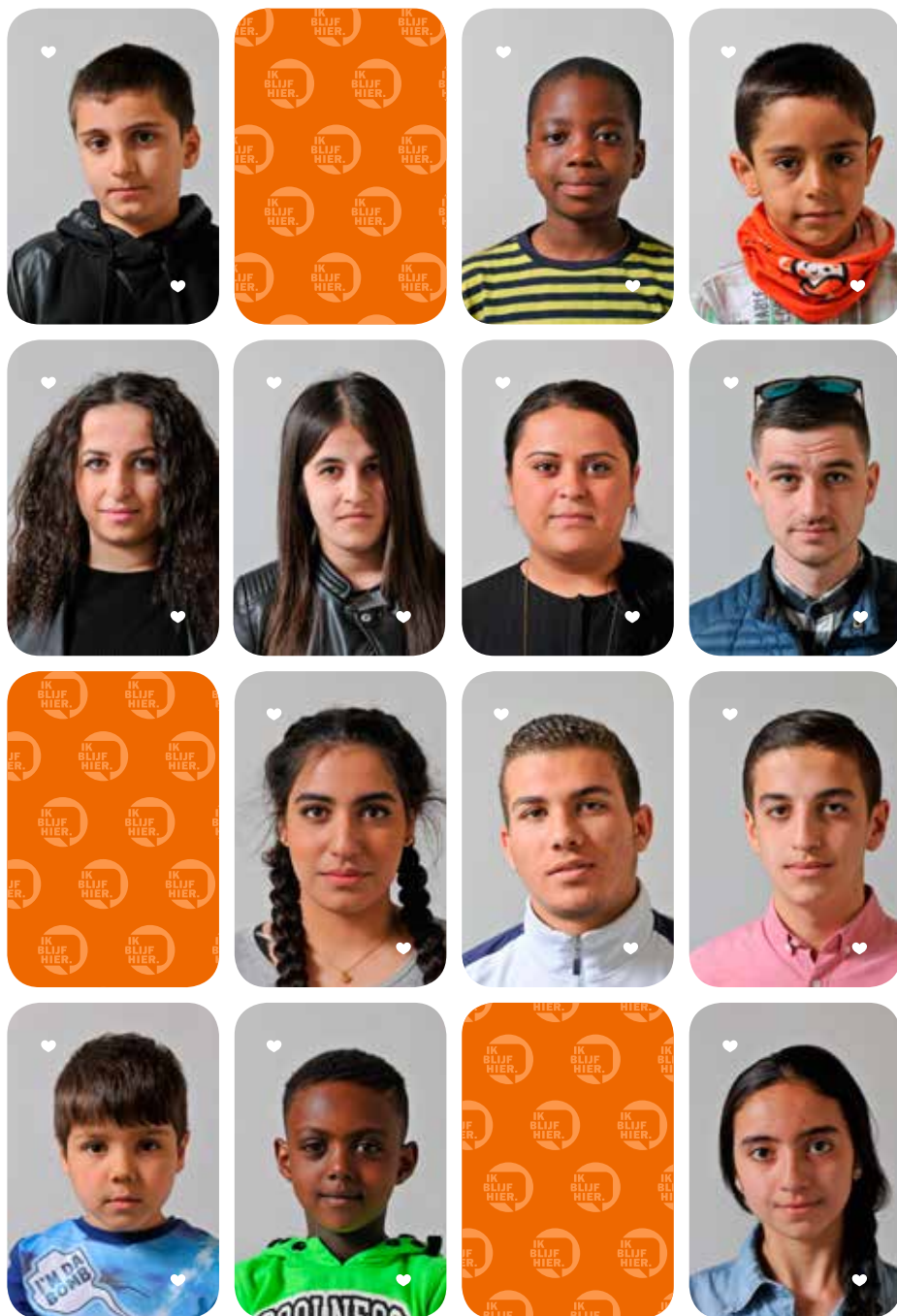

“Ik heb een goed leven met mijn klasgenoten en mijn vrienden. We spelen vaak. Wat ik het beste kan op school is gymnastiek en ik wil graag blijven want ik ben hier geboren.”

(jongen, 11 jaar)

“Ik woon in een asielzoekerscentrum. Ik ben 8 jaar. Ik ben geboren in Nigeria. Mijn ouders zijn ook in Nigeria geboren. Ik heb veel vrienden en mijn beste vriendin is heel erg lief we krijgen bijna nooit ruzie. Ik wil in Nederland blijven omdat er in mijn land oorlog is en dat vind ik niet fijn. Ik vind het leuk om te koken en te tekenen.”

(meisje, 8 jaar)

“Ik ben gevucht uit Irak. Gevlucht van de oorlog, geweld, onrust. Gevlucht omv vrijheid te hebben, gevlucht omv veiligheid te hebben. Omv goed te kunnen slapen en ook gevlucht omv gelukkig te zijn. Gelukzoeker dus, zoals dat gezegd wordt over ons. Zelfs in Nederland voelen we ons niet meer veilig, waarom? Omdat we op elk moment teruggestuurd kunnen worden.”

(jonge vrouw, 21 jaar)

“Het ergste vind ik aan mijn land, los van het feit dat het daar onveilig is door de oorlog, dat mijn broertje, zusje en ik geen toekomst hebben. We kunnen alle drie geen Arabisch en daardoor kunnen we daar niet naar school, geen opleiding doen en geen diploma halen. Als onze ouders straks niet meer voor ons kunnen zorgen en we op onze eigen benen moet staan, komen we op straat terecht omdat we geen diploma hebben. Toen het kinderpardon kwam waren we zo blij, maar er zat een regel in waar we niet aan voldoen: meewerken aan terugkeer. Het voelde alsof iemand je iets gaf wat je echt nodig had en het dan weer van je afpakte.”

(jonge vrouw, 21 jaar)

Erken verblijfsrecht voor kinderen na maximaal 5 jaar

Honderden kinderen zijn al meer dan vijf jaar in Nederland zonder verblijfsvergunning. Deze kinderen leven in grote angst en onzekerheid. Angst dat ze teruggestuurd worden naar een land dat ze niet kennen omdat zij hier al jaren wonen, naar school gaan en vriendjes en vriendinnetjes hebben. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat uitzetting na een verblijf van vijf jaar in Nederland schadelijk is voor de ontwikkeling van kinderen.

Veel mensen denken dat er met de komst van het Kinderpardon in 2013 een oplossing is gekomen. Dat is helaas niet waar. 92% van de kinderen die een beroep doen op het Kinderpardon wordt afgewezen, ondanks dat zij al langer dan vijf jaar in Nederland verblijven nadat zij een verblijfsvergunning hebben aangevraagd. Per jaar komen er honderden gewortelde kinderen bij aan wie een verblijfsvergunning op grond van het Kinderpardon wordt geweigerd. Uitzetting van deze kinderen is een schending van de kinderrechten. De kinderen en hun rechten moeten weer centraal komen te staan.

Wij roepen daarom op tot een wet met erkenning van het recht op verblijf voor kinderen die vijf jaar of langer in Nederland zijn!

www.ikblijfhier.nl

AUGEO VERSTERKT

steunpunt vluchtelingen

Stichting Landelijk
Ongedocumenteerden
Steunpunt

Nederlands Instituut van Psychologen NIP

Girls first

Save the Children

terre des hommes
stopt kinderuitbuiting

DOKTERS
VAN DE WERELD

Het
Vergeten
Kind

Kerk
inActie

NSGK
voor het gehandicapte kind

nederlandse vereniging
van pedagogen en
onderwijskundigen

unicef
NEDERLAND